

1729.

1. He, Fredericus Augustus: De usu attestatorum et defensione inquisiti.
2. Koch, Johanne Georgio: De advocatis eorumque salario in propria causa a iudicis exigendo.
3. Lehmann, Joh. Christianum: De vera ac reali acquisitione simultanea investiturae in Lusatia inferiori.
4. Melstor, Carolus Fredericus Ignatius: De iustitiam legibus specialibus et benignioribus.
5. Pre, Jo. Fredericus, de: De febris tertiana intermit. Texte.
6. Reinhardt, Fb. Jaco: De possessione et onere probationis non relevante.
7. Reinhardt, Fb. Jaco: De eo, quod iuramentum circa condemnacionem ejus, qui nondum confessus, maxime

in criminalibus.

8. Reinhardt, Fob. Luc.: De dividio acquæstus
conjugalis uxoris in malcan dicitur competente
9. Reinhardt, Fob. Luc.: De uxoria pravitate
tam vera et palliata, quam putativa rive
imaginerii.
10. Strecker, Comm. With.: De repudiâione hereditates
defferendæ, ac speciatim Saxonice, quod res
uxoris mobiles, a deuctorè, modo creditorum
concursum, facta, non valida
11. Strecker, Comm. With.: De dominio, sine hereditate
judiciali, jure Saxonice, transferendo.
12. Streit, Dr. Philippus; Facult. jur. decaus l. b. s.
(ad dyptalioem Antea Schæmerii invitat).

13. Streit, Dr. Philippus, Facult. juridicæ Decanus :

p. b. o. (ad disputationem in reg. Valerii Traugott

Hausdorff's invitata).

14. Tengelinus, Ernestus : De eo, quod iustum est circa
blasphemiam.

15. Tengell, Ernestus, Collegii juridici . . . Decanus . . .

invitat ad lecturam curs. et. dis. in reg. . . .

Joh. Wolke Helmerdo . . . habendas.

16. Tengell, Ernestus, Facult. juridicæ . . . Decanus

— proævia invitatione ad lect. curs. . . .

et dis. in reg. . . . a Frederico Augusto Sæc.

. . . habendas . . . inserit.

17. Tengelinus, Ernestus : De restricta libertate dispo-

sitione in pecunia testica.

18. Tengell, Director, Facult. juridicae . . . Decanus
ad lect. curs . . . hacque finita Dissertationem
inanguralem . . . a Joh. Theophrast Kirstenois
habendas . . . invitat.

19. Tengell, Director, Fac. juridicae . . . Decanus :
. . . ad lect. curs . . . hacque finita Dissertationem
inang. . . a Dr. Johanne Georgio Kochio . . . ha-
bendas . . . invitat.

20. Tengell, Director, Facult. juridicae . . . Decanus : . . .
ad lect. curs . . . hacque finita Dissertationem
inang. . . a Dr. Joh. Christiano Lehmanno
. . . habendas . . . invitat.

21. Tengell, Director, Facult. juridicae . . . Decanus : . . .
pultores . . . programme lect. benevol. certioribus
facit de lect. curs . . . et hac finita Diss. inanguralem

1724.

- ... Dr. Abrah. Goldp. Lischwitzio . . . habendis
22. Tengell, Innotas: De lesionibus in contractibus emptionis
et venditionis jure naturali plane prohibita, jure
Civili autem quodammodo permitta.
23. Tengell, Innotas, Facult. juridice . . . Decanus . . .
et lect. cursoriam . . . hancque finit Dr. inaugu-
rationem . . . a Dr. Christiano Will. Lochero . . .
habendis . . . invitat.
24. Tengell, Innotas formalis: Nominatissime in mag.
magistros postarum tenens: ex receptis actione
. . . demonstrandum habuit . . .
25. Tengell, Innotas: De eo, quod justum est circa dona-
tiones a principe in filios familias maxime cul-
tatas.

26. Tengell, Ernestus, Facult. juris'dicæ . . . Decanus
et lect. curs. . . hucque finita dissi. inaug. . . a
Joh. Carolo Willemannus . . . habendas . . . invitat.

27. Tengellius, Ernestus: De jure protimiseo, simul
hanc investitiis part. literas reversales de libro
sentent. alienandi facultate datus competente

28. Tengell, Ernestus; Collegii juris'dicæ . . . Decanus
et lectio nem cursoriam . . . et dissert. inauguralis,
a Carol. Guell. Wulffio . . . habendas invitat.

1728.

1. Fischerus, Joh. Andreas: De discrepantibus senten-
tiarum, potissimum presentis seculi, sententiis
theoretico-practicis.

2. Heilmann, Elias Fidorius: De austregis conventio-
nalibus generatiorum nobilitatis immediatae
dive von des Geschlechts-Erkennen

3. Tengeli, Emerlus, Decanus Facult. juridicae . . .
invitat ad audendam lect. cursoriam . . . haecque
fuita dissertationem inang. . . a Dr. Joh. Friderico
Hertmann habuitas.

4. Koch, Georg Hieronymus : De cautione de non
turbando.

5. Meier, Joh. Henricus, Facult. juridicae Decanus
lectori benemerito s. et. o. (ad dissertationem inang.
Friderici August. Schneideri invitata).

6. Meier, Joh. Henricus, Facult. juridicae . . . Decanus
lectori benemerito s. et. o. (ad dissertationem inang.

Christiani Gottlobi Petermanni i. jur. Lat. Dissertationem
6. Meier, Joh. Henricus; Traj. jur. Decanus; 1703 anno, Dissertationem
inang. Augusti Henrici; Wundtortliche Prose und Verse.

7. Meier, Johannes Henricus : Productionem Documentorum
in iudicio . . . publicae censurae submittit.

8. Meier, Joh. Henricus: *Dissertatio inang. juridica*,
sive commentationes in parte notalia illustrandi
86. quorundam consuetum de Schönbürg
9. Reinhardt, Tobias Tac.: *Dissertatio inang. juridica*
sive de feminarum Saxoniarum curam negotia absque
curatoribus valida.
10. Reinhardt, Tobias Tac.: *Dissertatio inang. juridica*
sive de geminis curae sexus et aetatis differe- 15
rentiis cum usu practico ..
11. Reinhardt, Tobias Tac.: *De eo, quod circa dissen-* 16
sionem plurium patronorum in praesentatione
parochi iustum est.
12. Tengel, Ernestus Hermannus: *De dominiis principis*
per inalienabilibus
13. Tengelius, Ernestus, Facult. juridicae decanus:
Programma inaugurale praemissumlectioni carnis
11ae ... et Dissertationi inang. ... a Candidato Joh.
Friedrico Hase ... habentis.

1728.

14. Haussdorff, Berol. Theodorus; Facult. juris Bero-
licae Decanus; praevia invitatione ad lect.
Curs. . . et Dissertationem inaug. . . a. Berol.

Theodorus Haussdorff. . . habundans . . . dis-
ert.

15. Tengell, Ernestus: De legibus praevia rusticarum
provinciae Saxonicae.

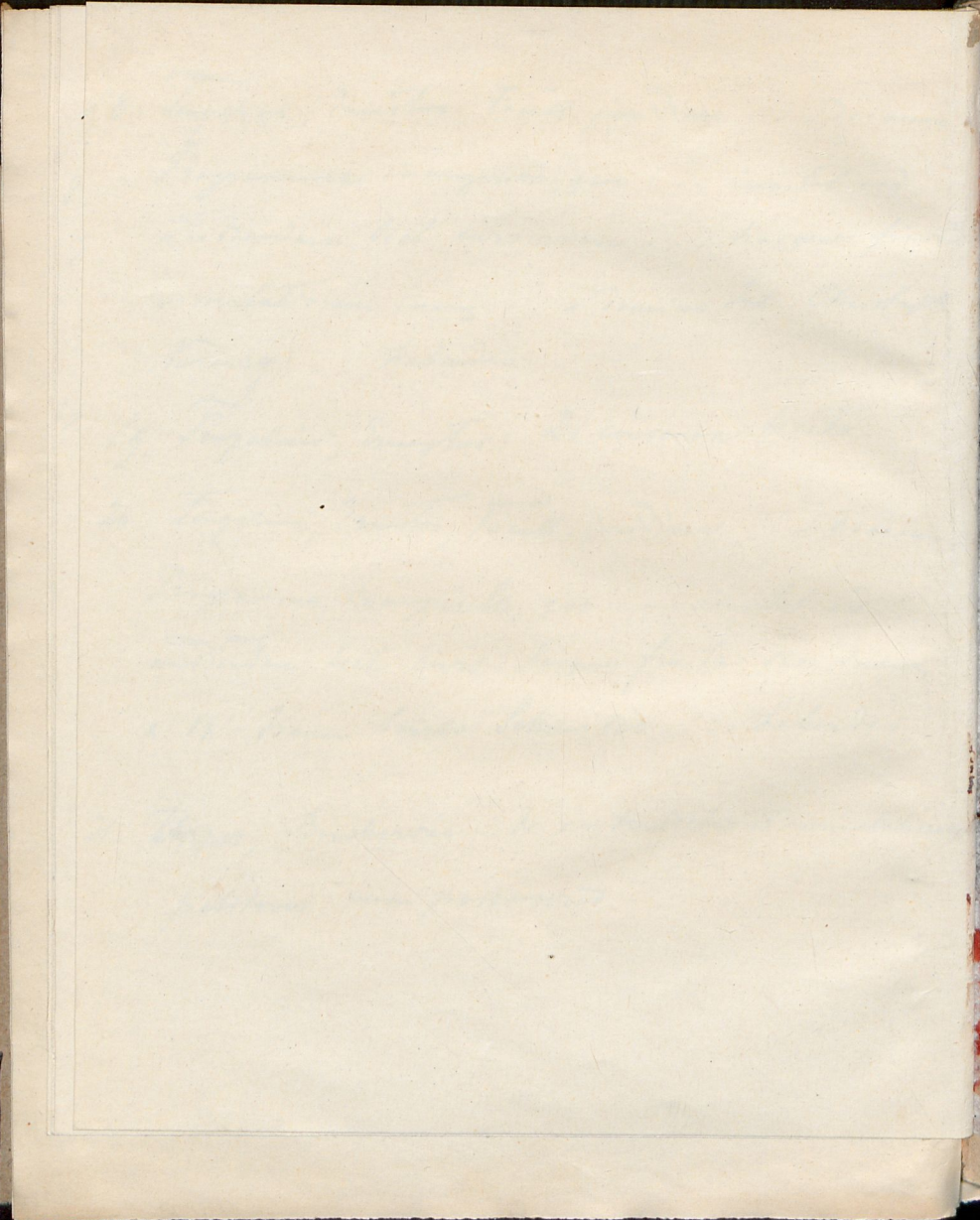
16. Tengell, Ernestus, Facult. juris Bero-
licae Decanus; . . . lectorem b. certiorum facit de terminis
lectioni cursoriae . . . et Dissertationem inauguralem
Georg. Hieronymi Koch . . . praefixam.

17. Tengell, Ernestus Form.: De vidua defuncti mariti
debita suscipiente, an gaudeat beneficio Ulri-
ch. Vellij. et anth. si qua mater ?

18. Tengelinus, Ernestus, Facult. juridice . . . Decanus.
Programma inaugurale, quo . . . invitatur ad
audendam lect. cursivam . . . hacque finita
dissertationem inaus. . . a Dominico Joh. Christopho
Koenig . . . habendas.
19. Tengelinus, Ernestus: De consensu tacito.
20. Tengelinus, Ernestus, Facult. juridice . . . Decanus.
Programma inaugurale, quo . . . invitatur ad
audendam lect. curs. hacque finita diss. inaus.
a H. Joanne Carolo Schmittio . . . habendas.
21. Zepper, Bernhardus: De interdictis et cumulatione
petitorii cum possessione.

[Faint, illegible handwritten text on a blank page]

1727, 18
FACULTATIS JURIDICÆ
IN ALMA ET PERANTIQUA ELECTORALI
UNIVERSITATE ERFORDIENSI
DECANVS

37.

18

ERNESTVS TENZELL,
JCTVS,

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS MOGVNTINI CONSILIARIVS REGIM-
NIS, JVDICII PROVINCIALIS ERFORDIENSIS ASSESSOR, AC DICTÆ CIVI-
TATIS CONSVL PRIMARIVS,
AD LECTIONEM CVRSORIAM

Super L. 9. §. 7. ff. de Pecul.

HACQVE FINITA

DISSERTATIONEM INAUGVRALEM
DE RESTRICTA LIBERORVM
DISPOSITIONE IN PECVNIA
LVSTRICA,

A
NOBILI ET CLARISSIMO DOMINO
JOH. EHRENFRIED. KIRSTENIO,
ADV. IMMATR. ET REV. CAP. VVURCENS. STND.
ADJVNCT.

IN AVDITORIO JCTORVM MAJORI
D. XXI. AVGVSTI A. M DCC XXVII.

HABENDAS,
OMNIVM ORDINVM AVDITORES DECENTER INVITAT,
ET SIMVL QVÆSTIONEM

AN POSTARVM MAGISTRI
ACTIONE EX RECEPIO
TENEANIVR
EXCVTIT.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

* * * * *
On incongruum mihi visum est perpendere: An Postarum Magistri Actione exrecepto teneantur, cum Ddres hic in diversas abeant sententias, & quidam Affirmantium, quidam autem negantium subscribant opinioni; Duplex autem ex Recepto proponitur Actio in Edicto Pratoris, *t. ff. Nauta Caupones & Stabularii ut accepta restituant*, una pœ-

nalis, quæ datur ex quasi delicto, adversus nautas caupones & Stabularios, si furtum ab ipsis factum sit, quorum ministerio utuntur, vel qui habitationis causa in diversorio sunt, in duplum. *vid. L. 6. & 7. ff. Naut. Caup. & Stab. conf. L. un. ff. Furti adv. nautas Caup. & Stabular.* cum autem plurimi Ddrum Actiones pœnales in duplum cessare contendant, & licet dissentiat COCCEJVS in *Jure Cont. Civ.* tamen certum est, in foro non frequentari, vix est ut actionem pœnalem ex quasi delicto contra Postarum Magistrum instituere possis, cum altera sit honoratior, & detracto duplo idem ex ea consequi liceat; quod Edictum Pratoris abunde monstrat. *vid. L. 3. §. 5. Naut. Caup. & Stab. conf. L. un. §. 2. ff. Furti adv. naut. caup. & Stab.* Altera dicitur dari ex facto *L. 3. §. 1. ff. Naut. caup. & Stab.* unde Ddres solliciti sunt disquirere, an Actio ex quasi contractu detur, an saltem in factum pratoria, priori Sententiæ subscribunt quamplurimi, ex quibus allegasse sufficiet Dn. DE BERGER *Oecon. Jur. Lib. 3. tit. 6. §. 8.* LAVTERBACH. *Colleg. Theoret. Pract. ad tit. ff. Naut. Caup. &c. §. 9.* posterioris Sententiæ est, GERARDVS NOODT in *Commentar. ad ff. tit. Naut. Caup. & Stab.* STYPMANN. *de Jura marit. p. 4. c. 15. n. 267. & n. 315.* & imprimis Dn. BOEHMER in *Tractatu de Actionibus Sect. 2. cap. 7. §. 29.* qui dicit se exinde à communi recessisse opinione, quoniam verba: *quod cujusque salvam fore receperint*, in *L. 1. pr. ff. Naut. Caup. & Stab.* non nudum denotent factum, sed promissionem quandam involvant, idque ex Authoribus Classicis, & imprimis

primis CELLARIO in *Fab. Thes. voce recipere vult deducere. Sed* fallitur mirum in modum, quid enim ad nos Authores Classici, qui in describendis rebus, verbis quandoque luxuriarunt, sufficit quod hæc acceptio vocis recipere, ex ipsa refellatur Lege, vid. *L. 1. §. 6. Naut. Caup. & Stab. verb. At Prætor quod cuiusque salvum fore receperint, hoc est quamcumque rem, sive mercem receperint, non autem quod salvum fore promiserint, quod uberius indicat L. 5. pr. eod. verb. Naut. & Campo & Stabularius mercedem accipiunt, non pro custodia, deinde quoque tacitam adesse promissionem, ex facto ipso receptionis, quæ autem vera, non ficta sit promissio, pluribus defendit; sed si naturam quasi contractuum intueamur, vix est ut ab ea recedere Actionem ex recepto, statuere possis commoveri, in quasi contractibus enim eodem modo adest tacita obligatio, ex ficto autem solum a Lege consensu obligans, hinc factum receptionis solum, non obligaret Nautas caupones & stabularios, quod ejusmodi securitatem viatoribus præstent, quoniam mercedem plane pro custodia non recipiunt, *uti monstrant verba L. supra allegata, nisi accessisset fictio Prætoris ejusmodi consensum illis tribuens, deinde Dn. BOEHMER in Tr. all. Sect. II. cap. 6. §. 2. ex L. 46. ff. de O. & A. ipse concedit, quod adit quasi contractus, si obligatio ex ipso negotio figuram veri contractus habente, accedat, sic vix ejus sententia, ex vero Actionem ex Recepto descendere contractum, poterit stare. At concessis omnibus quod etiam ex vero Contractu hæc Actio possit derivari, nullum video ad applicationem, ejus usum posse redundare, nisi solum doctrinæ gratia hæc proferantur; sicut prolixè enim Imperator in tit. ff. Naut. Caup. & Stab. naturam totius negotii exposuit, ita ut ærtiori adstringi vinculo, antea nominati homines nequaquam possint, sive ex vero, sive ex quasi contractu obligentur. Sed nunc redeundum ad Questionem propositam, & demonstrandum, Actionem ex Recepto in tit. ff. Naut. Caup. & Stab. traditam, optimo Jure ad Postarum Magistros quoque hodie extendi: Deterrere equidem me ab instituto potuisset, tam illustriam JCtorum, & Luminum**

Jurisprudentiæ negativam defendentium farrago, utpote quorum rationes non levis ponderis, & minime spernenda; ast quoniam, non minoris quoque notæ, nostræ subscribunt sententiæ Jcti, æquitatis & utilitatis publicæ rationem, horum ingeniosis argumentis putavi præferendam. Inter negantes agmen ducunt HARPRECHT. in *Consultat. Crim. & Civil. Vol. nov. P. I. Consil. 30. qu. 1.* LAVTERBACH. in *tractatu synopt. de Naut. Caup. & Stabul.* PHILIPPI in *Dissertat. de Rbedis meritoriiis.* Quorum argumenta potiora saltem recensere volo. Maximam nempe putant esse disparitatem, inter Nautas caupones & Stabularios, & inter Postarum Magistros, & cum hæc Actio in odium antea nominatarum personarum sit introducta, uti verba quoque *L. 1. §. 1. ff. Naut. Caup. & Stab.* se habeant, ita ad alios qui non sub hoc edicto comprehendantur, non possit extendi, (uti odiosa Jcti semper restringenda esse moneant,) multo minus contra Postarum Magistros, utpote homines in dignitate constitutos institui. Et licet ab IMP. extensio in *L. 1. §. 4. ad Lyntrarios & exercitores ratiū* sit facta, tamen ulteriorem ultra verba admittere, omni careat fundamento. Porro in *Tit. Cod. de Cursu publico* permulta esse statuta, de veteribus Rhedariis &c. nec verbo quidem hæc constitutio ad hos esset extensa, quod si Imperatoris mens fuisset utique factum foret, & si hæc actio contra eos posset intentari, non videatur fundamentum cur altera debeat cessare, sc. pœnalis ad duplum, quam tamen nemo Ddum contra Postarum Magistros concedat. Hujusque generis plura, quæ B. L. ipse sât exasciata citatis in Libris potest inspicere. Ast hæc argumenta, licet videantur speciosa, tamen non fuere tanti, qui me communioem potuerint deterrere sectantem opinionem. Disparitatem enim maximam quam Ddres inter nautas Caupones & Stabularios, & Postarum magistros Rhedariosque tradunt, alii in dubium vocant. Stabularii enim Jure Romano fuerunt prapositioni Jumentorum publicorum, & Stabula ejusmodi receptacula animalium seu veredorum provincialium, uti id pluribus deduxit JACOBVS

7
GOTHOFREDVS in Commentar. ad L. 34. Cod. Theodof. de
Curfu Publ. & SALMASIVS de Vfuris c. 12. sic cum Jure
Romano antiquo alii Postarum magistri non fuerint, quam
ejusmodi Stabularii, differentia ratio non apparet, licet
enim hodie quidam dignitate fulgeant, praesertim quibus su-
prema hujus rei in Imperio nostro cura commissa, directo-
rumque Postarum nomine insigniantur, tamen non omnes
unius ejusdemque sortis sunt, & dignitas rem non mutat,
nec causam ex qua obligati sunt, praesertim securitatem,
& utilitatem publicam. Nec quia in Jure Codicis de Cur-
soribus Publ. haec non sint repetita, statuendum, hinc Im-
peratoris non fuisse mentem, quoniam Displicentiam suam
per correctionem Juris ff. debuisset ostendere, quo non
facto optimo vigore manebit; Deinde hac quoque con-
stitutio non sola in odium Nautarum Cauponum & Sta-
bulariorum ab Imp. publicata est, sed maximam in partem
ob utilitatem & necessitatem publicam: dicit enim: *quia
neesse est, plerumque eorum fidem sequi, & res custodia eorum
committere, quae ratio optimo Jure ad nostros Postarum
magistros & veredarios quadrat, si autem utilitas publica
cum odio alicujus speciali concurrat, quis dubitabit utili-
tatis publ. rationem esse praefendam* conf. DR. LEYSER.
Mediat. ad ff. Spec. 66. §. 3. Haud absurdum quoque vide-
tur argumentum ductum ab eo, quod nostris Postarum
Magistris tantum pro transportatione pretiosarum mini-
me solvatur, sed potius eum in finem ut securitatem praes-
tent, quod plurimis in locis ordinationibus quoque Po-
starum cautum: v. gr. Chur-Sächs. Post-Ordnung de Anno
1693. verb. *Das der Post-Meister für mehr, als ihm angezeigt,
zu stehen nicht schuldig, quod & repetitum im Chur-Sächs. Post-
Amt Patent de A. 1705. & eam ob causam quando ad tale of-
ficium constituuntur magistri Postarum, ad cautionem praes-
standam quoque solent adstringi.* Subtiliori adhuc Judicii
lance perpendendum est, Reipubl. & imprimis commerciis
magnum imminere damnum, si ejusmodi homines non
culpam & dolum suorum praestarent, & in omni casu ad so-
lutionem adstringeretur, nisi damnum fatale ipsos excusa-
ret,

ret; si enim ex locato conducto contra Postarum Magistros
esset agendum, tunc probatio culpa suorum incumberet af-
firmanti, quis autem scire omni tempore vel expiscari po-
test, ubi illi quorum ministerio utuntur, hanc commiserint
negligentiam, vel quomodo factum sit; optimum sic est ni-
hil eos excusare quam casum fatalem, & hunc allegan-
do quoque probare debere, qui enim lucrum immodi-
cum cupit, illum & damnum sentire aequissimum; hoc
quoque judicando securos esse Scabinos Hallenses vide-
re licet apud AND. OCKEL *de Regali Postarum Juve cap. 8. th. 3.*
Jenenses ap. Bar. DE LYNCKER *Cent. 4. Refol. 313.* Wittbergenses
Francof. & Rintelenses ap. STRYCKIVM de Act. forens. invest. sect. 1.
memb. 9. §. 37. seqq. Helmstadiensis apud Dn. LEYSER *Me-*
ditat. ad ff. Spec. 66. §. 3. quorum Sententiam & Facultas
nostra amplexa est *b. a. mense Aprilis, ad interrogat. Civitat.*
Imperial. Halensis in Causa Seuserhelden und Conf. contra den
Post. Zalter und reichenden Zaller Bothen Schmide,
sequunturque adhuc plurimi, Dn. BOEHM. *in Tr. de Act. sect.*
2. cap. 7. §. 33. Dn. DE BERGER *Oecon. Jur. Lib. 3. tit. 6. §. 8.*
Not. 3. Dn. BARTH. *in Hodegeta forensi, & alii.* Ulterioris ad-
huc digna hæc quaestio esset discussionis, sed eam alii oc-
casioni reservo, & transeo ad illum cujus causa hæc dicta
sunt

NOBILISSIMUM nempe ET CLARISSIMUM
DOMINVM
JOHANNEM EHRENFREDVM
KIRSTENIVM
Wurcena Misnicum

Qui primam hujus mundi lucem d. 2. Mart. 1700. Wurcena ad-
spexit, Generatorem, Dn. ABRAHAMVM KIRSTENIVM, *Jurum,*
& Reverendi Capituli Wurcensis Syndicum meritissimum, Matrem
VERO JOHANNAM JVDITHAM, Dni JOH. HENRICI VÖLCKELII,
Hereditarii à Wedelwitz, & Praepositi praefecturae Dübenensis filiam,
natu majorem, parentes, adhuc in vivis existentes venera-
tur.

tur. Hi igitur fundamentis pietatis præmissis, operam dederunt sedulo, quo filius eorum unicus ad studia accingeretur, quapropter hunc eum in finem privatissimis informationibus, jam beate defuncti Dni M. ROMANI TELLERI, *Reſtoris Scholæ Wurcenſis digniſſimi*, hujusque filii ejusdem nominis, & qui in parentis locum jam pridem ſucceſſit, tradiderunt. Creſcentibus vero annis, & poſitis ibi linguæ latinæ fundamentis, per quinque fere annos in Gymnaſium quod Grima floret Regium atque Electoralè, conſenſu amantiſſimorum Parentum A. 1716. ſe contulit, ibidemque Dn. M. GEORGIVM ERMELIVM, *Reſtorem*, Dn. M. HENRICVM AVGVSTIVM SCHVMACHERVM *Conrect.* Dn. M. JOHANNEM AVGVSTINVM EGENOLFF *Tertium*, & Dn. SAMVELEM JACOBI, *Colleg. IV.* celeberrimos atque clariſſimos habuit Præceptores. Poſteaquam autem à Præceptoribus jam prædictis, ſtudiis humanioribus quibus fideliter optimeque docendis omnem impenderunt operam, ſatis inſtructus fuit, ex voto Dni. Parentis ad altiora ſe applicavit, & in Academiam, quæ Lipſiæ floret celeberrimam Anno 1721. ſe contulit, ubi ſub manuſductione Dn. D. MÜLLERI, *I. V. D. & Præctici Lipſ.* curſum Philoſophicum abſolvit, & quoniam præ ceteris ſtudium juridicum ipſi arridebat, huic ſeſe in totum mancipavit, & tam theoreticis quam Præcticiſ collegiis ſequentium Excellentiſſimorum Juris Profeſſorum atque Directorum, ad urnas uſque nunquam ſatis devenerandorum, Dn. LÜDERI MENCKENII, *Facultatis Juridicæ Ordinarii & Profeſſoris excellentiſſimi pie defuncti.* D. JOH. FRIED. PHILIPPI *Facult. Jurid. Aſſeſſoris & Sen. pie def.* Dni. D. JOH. FLORENTIS RIVINI *Facult. Jur. Aſſeſſ. & Profeſſ. longe celeberrimi*, Dni. D. GEORGII ADOLPHI SCHVBARTHI, & Dni. D. DÜNCKLERI, nec non Dni D. BAVERI ſedulo interfuit. Hinc quoque factum eſt, ut publice è cathedra ſub Præſidio jam dicti Dni. D. BAVERI *Differtationem de concubitu matrimonii perfectione, ante copulam ſacer dotalem, haberit*, & deinde ab Illuſtri Facultate Juridica ad conſuetum examen admiſſus, ubi reſponſionibus ad quaſtiones propoſitas congrue datis, ita ſe præſtitit, ut ad agendas Advocati

ti partes dignum iudicatus, adeo, ut coram regimine
Elect. Sax. Dresdensi specimine feliciter exhibito, con-
sueto juramento, ad forum clementissime fuerit admittus,
simulque in numerum Advocatorum receptus, & ad hoc
usque tempus causas clientum in patria sua cum succes-
su tractaverit; Quibus Advocati partibus adjunxit pariter
& munus Not. Publ. Caesar. & cum a Dn. D. JOH. FRIEDE-
RICO HÖCKNERO, *Jur. Prof. et Com. Palat. Caesar.* pro tali fuerit
declaratus, a Regimine Elector. Saxon. Dresdensi. qua ta-
lis etiam fuit immatriculatus, tandem vero a Reverendo
Capitulo Wurcensi parenti suo devenerando substitutus.
Quo autem majori cum dignitate muneribus sibi oblati
praesert, haud ita pridem facultatem nostram accessit,
petitque modeste, ut ipsi indicarentur, quo modo explen-
dum esset officium ei, qui ad Jurium adspiraret dignita-
tes. Nos cum nihil ipsi obesse deprehendimus, quo hone-
nesto ejus desiderio annueremus, transmissimus non
solum textus ex utroque Jure elaborandos, sed & diem
Examini consueto rigorofo praefiximus; Praestitit autem
in explicandis textibus non solum, sed & in ipso exami-
ne se talem, qualem facultas nostra dignum iudicavit, qui
ad ulteriora, & ipsum gradum Doctoralem admitteretur.
Publicam hinc decrevimus ei aperiendam esse Cathedram,
ex qua Lectionem Cursoriam ad L. 9. §. 7. ff. de Pecul. &
hac finita Dissertationem inauguralem: DE RESTRICTA
LIBERORVM DISPOSITIONE IN PECVNIA LVSTRICA,
habebit, quod d. 21. Aug. fiet. Ad hos Actus solen-
nes Magnif. Dn. Rector, Academiae Procures & cives, lite-
rarum patroni & fautores, solenniter invitantur, rogan-
tur, publ. sub Sigillo Facult. Jurid. d. 17. Augusti

M D C C X X V I I .

(L. S.)

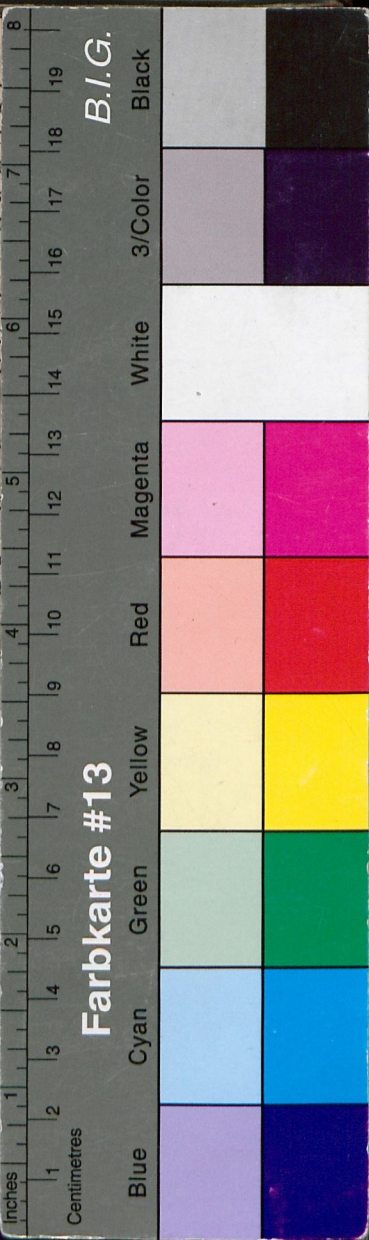

ULB Halle
005 355 63X

3

1727, 18

FACULTATIS JURIDICÆ

IN ALMA ET PERANTIQUA ELECTORALI
VNIVERSITATE ERFORDIENSI

DECANVS

ERNESTVS TENZELL,

37.
18

JCTVS,

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS MOGUNTINI CONSILIARIVS REGIMI-
NIS, IVDICII PROVINCIALIS ERFORDIENSIS ASSESSOR, AC DICTE CIVI-
TATIS CONSVL PRIMARIVS,
AD LECTIONEM CVRSORIAM

Super L. 9. §. 7. ff. de Pecul.

HACQVE FINITA

DISSERTATIONEM INAUGVRALEM

DE RESTRICTA LIBERORVM
DISPOSITIONE IN PECVNIA
LVSTRICA,

A
NOBILI ET CLARISSIMO DOMINO

JOH. EHRENFRIED. KIRSTENIO,

ADV. IMMATR. ET REV. CAP. VVURCENS. STND.
ADVNCT.

IN AVDITORIO JCTORVM MAJORI
D. XXI. AVGVSTI A. M DCC XXVII.

HABENDAS,
OMNIVM ORDINVM AVDITORES DECENTER INVITAT,
ET SIMVL QVÆSTIONEM

AN POSTARVM MAGISTRARI
ACTIONE EX RECEPTO
TENEANIVR
EXCVTIT.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.